

POVĚDAČKA O ANČIČCE

„V jedné chalupě žije matka a její céra Ančička. Ta mosí furt paskudit'. Jedného dňa už byla mamjenka tak nakaňúřená, že hcela céři nabančit'. Šla a všahde ňúrala Ančičku. Pýtala sa děcek na dědině, ale gdejaký ju bránil a dycky pravil: *Namúdušu sem ju nevid'él.* Enem Jura musél říct': *Tož já sem ju vid'el. – A de byla? – Hen, utěkala přes zahrádečku.* V ten raz sa matka za Ančičku rozběhla a snažila sa ju chytit', aby ji baňu dat' mohla.“

(Václavek, 1902)